

det kunde være. Det vilde være langt dyrere for Principalen, som er Finantsministeren, end om Forskrænkningen skete ligefrem fra Finantsministeriet. Det er altsaa forekommet mig paa samme Maade, som om en Principal har en Commis, og han siger: Vær Du om det; betal Overstud for de foregaaende Aar, og Commis'en saa maa gjøre Penge, men det er langt dyrere, end om Principalen, der sidder inde med Penge, selv giver ham dem. Jeg indrømmer, at det er et Punct, som ikke staaer saaledes i Forbindelse med Sagen, at jeg tør opholde Landstinget længere dermed.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved

1) Statsrevisionens Indstilling 2:

Den i begge Henseender brugte Fremgangsmaade kan passere for denne Gang, forkastedes eenstemmig med 32 Stemmer.

Derved var Udvalgets Forslag, at Indstillingen skulde udgaae, fyldestgjort.

2) Statsrevisionens Indstilling 3:

Meerindtægten, 107,229 Rd. 13 β ., passerer. forkastedes eenstemmig med 33 St.

Derved var Udvalgets Forslag, at Indstillingen skulde udgaae, fyldestgjort.

Statsrevisionens Indstillinger 4, 5, 6, 7, 12, og 15, som Udvalget havde foreslaaet skulde udgaae, ansaaes som forkastede som Følge af den foregaaende Afstemning.

3) Forslag af Udvalget til Statsrevisionens Indstilling 13:

Ordet „Underballancens“ forandres til „Meerudgiftens“. vedtoges eenstemmig med 33 St.

4) Statsrevisionens Indstilling 13, saaledes forandret:

Meerudgiftens Forgøelse med 975 Rd. 56 β . passerer. vedtoges eenstemmig med 31 St.

Som næste Afsnit fattes Justitsministeriet under Forhandling.

Ordføreren: Af de to Endringsforslag, som ere stillede af Udvalget, angaaer det første Antegning 1. Overskriftelsen er forarsaget ved en høiere Capitelstart, hvilket efter tidligere Afgjørelser ikke udfordrer Indstilling. Det andet Endringsforslag angaaer en Udgift, som er hjemlet ved Tillægsbevillingsloven af 30te Decbr. 1858, idet det jo vel seer noget forunderligt ud, men efter Ordene i Lovforslaget kan der ikke være Tvivl derom. Det er nemlig en Tillægsbevillingslov for Finantsaaret 1858—59, men der er udtrykkelig nævnt deri, at denne Sum, som her er Tale om, de 79 Rd. 20 β ., vedgaae det sidste Kvartal af Finantsaaret 1856—57. Der siges nemlig: „Hertil kommer, hvad der er medgaaet i sidste Kvartal af Finantsaaret 1856—57, hvilket, skjøndt dette efter de da gjældende Regler burde have været afholdt forløbs af Pasintraderne, paa Grund af, at Regnskabet tidligere var blevet affluttet ved Udgangen af Kalenderaaret, var kommet til Udgift i Regnskabet for Finantsaaret 1857—58 med 79 Rd. 20 β .“ Det er altsaa det Beløb, som er indstillet til Billigelse af Rigsdagen. Det Hele er en temmelig ligegyldig Sag, om det billiges eller ikke, men da det maa antages, at det er bevilget ved Tillægsbevillingsloven, har Udvalget meent, at det var rigtigt, at Indstillingen udgif her. Udvalget har ogsaa gjort nogle Bemærkninger om Uoverensstemmelsen mellem Statsrevisionen og Ministeriet om Post 3, nemlig om den Udgift, som har fundet Sted ifølge Loven af 15de Febr. 1857 om Udbetaling af Gager og Lønninger, burde opføres i Statsregnskabet i en samlet Post. Der har været forskellige Meninger derom i Statsrevisionen. Udvalget tiltræder den Mening, at det maa findes paa et og samme Sted i Regnskabet, fordi Ministeriet har at gjøre Regnskab for, hvormeget der i det Hele er anvendt efter denne Lov, saameget mere som der i selve Loven er nævnt en Sum, som ikke maa overskriftes, og det altsaa var nødvendigt for Ministeriet at godtgjøre, at der ingen Overskriftelse har fundet Sted.